

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.03.1960, sp. zn. 4 Cz 17/60, ECLI:CZ:NS:1960:4.CZ.17.1960.1

Číslo: 45/1960

Právní věta: Otázka dodatočného zaplattenia dlžného poistného družstevníkom je upravená špeciálnym ustanovením § 7 vl. nar. č. 56/1956 Zb.; všeobecných zásad § 39 vety druhej zák. č. 55/1956 Zb. nie je možno použiť.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 15.03.1960

Spisová značka: 4 Cz 17/60

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pojištění

Předpisy: 56/1956 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 45/1960 sb. rozh.

Otázka dodatočného zaplattenia dlžného poistného družstevníkom je upravená špeciálnym ustanovením § 7 vl. nar. č. 56/1956 Zb.; všeobecných zásad § 39 vety druhej zák. č. 55/1956 Zb. nie je možno použiť.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 15. marca 1960, 4 Cz 17/60.

Ľudový súd v Banskej Bystrici zistil nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok, keď na základe posudku krajskej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia došiel k záveru, že navrhovateľ je pre svoje choroby celkom invalidný a že sú u neho splnené podmienky § 9 vl. nar. č. 56/1956 Zb. a § 1 ods. 2 vyhl. č. 250/1956 Ú. l.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok súdu prvej stolice potvrdil. Svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že navrhovateľ preukázal potvrdením ONV – odboru sociálneho zabezpečenia, že dlžné poistné zaplatil a že žiadne nedoplatky nemá, takže je teda aj táto podmienka, t. j. zaplattenie dlžného poistného splnená.

Najvyšší súd rozhodol na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon.

Odôvodnenie:

Podľa § 7 vl. nar. č. 56/1956 Zb. patria družstevníkovi dávky dôchodkového poistenia, ak sú splnené podmienky pre nárok na dávku a ak splatné poistené za celý čas trvania poistenia je zaplatené. Je teda predpokladom pre priznanie dávky dôchodkového poistenia tiež zaplatenie dlžného poistného (porov. § 23 vyhl. č. 43/1957 Ú. l.) za celý čas trvania poistenia. Uvedené vládne nariadenie v § 7 stanoví potom výslovne výnimku z požiadavku zaplatenia splatného poistného, ak určuje, že poistné dlžné za čas najvýš jedného roka pred vznikom nároku na dávku, môže byť doplatené do 6 mesiacov po vzniku nároku. V podstate toho istého obsahu, aj keď s prísnejšie formulovanými podmienkami, má vládne nariadenie v § 21.

Z celej súvislosti vyplýva, že vládne nariadenie samo rieši otázku, v ktorom prípade pri nezaplatení dlžného splatného poistného je všeobecná podmienka nároku na dávky splnená. Obmedzenie tu vyslovené netýka sa zaplatenia dlžného poistného, pokiaľ k tomuto zaplateniu došlo pred vznikom nároku na dávky. Týka sa však platenia dlžného poistného po vzniku nároku, nakoľko tu nárok vznikne len v tom prípade, ak toto doplatenie sa stane do 6 mesiacov po vzniku tohto nároku a ak ide o poistné dlžné za čas najviac jedného roka pred vznikom nároku na dávku. Ak je tu špeciálnym spôsobom upravená otázka dodatočného zaplatenia dlžného poistného, potom nie je možno použiť všeobecných zásad § 39 vety druhej zák. č. 55/1956 Zb., ktoré ustanovenie je možno použiť len v tom prípade, pokiaľ vo vl. nar. č. 56/1956 Zb. nie je stanovené ináč (porov. § 35 vl. nar. č. 56/1956 Zb.).

Opačný výklad by viedol k tomu, že ustanovenie o doplatení poistného do určitého času a ohľadom určitých dávok, ktoré má vládne nariadenie v § 7 obsahujúcom úpravu všeobecných podmienok nároku na dávky, by prakticky mohlo byť použité len v obmedzenom rozsahu a jeho význam by tak bol podstatným spôsobom oslabený. Viedol by ďalej aj k tomu, že vo svojich dôsledkoch by mohol ochromiť príspevkovú morálku poistencov, nakoľko by pri takomto výklade stačilo zaplatenie poistného neskôr s tým jediným dôsledkom, že by nárok na dávky vznikol až zaplatením poistného. Okrem toho nie je možno poukázať na odlišnú povahu tejto podmienky, splnenie ktorej je ponechané poistencovi v zrovnaní s inými podmienkami povahy objektívnej.